29/05/2021

Η ιστορική συνέχεια του Ελληνισμού μέσα στις μέρες του Μαγιού

/ Επικαιρότητα

Η Ιερά Μητρόπολις Χίου,Ψαρών και Οινουσσών στο πλαίσιο του εορτασμού των 200 ετών από της ενάρξεως του ιερού αγώνος της Εθνικής Παλιγγενέσιας «για του Χριστού την πίστιν την αγίαν και της πατρίδος την ελευθερίαν» συνέχισε την τιμήν της μνήμης των Νεομαρτύρων. Ειδικότερα την 29ην Μαίου 2021 τίμησε την μνήμην του Νεομάρτυρος Αγίου Ανδρέου του Αργέντη του Χίου, του πρωτοκλήτου των μετά την άλωσιν Νεομάρτύρων, ο οποίος έχυσε το αίμά του για την Ορθόδοξο Χριστιανική Πίστη και το Γένος στη Βασιλεύουσα,

την 29ην Μαίου 1464.

Στον Ιερό Ναό Αγίου Ανδρέου Αργέντη συνοικίας Καλοπλύτου πόλεως Χίου τελέσθη το Σάββατον 29 Μαίου 2021 αρχιερατική Θεία Λειτουργία ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χίου,Ψαρών και Οινουσσών κ.Μάρκου με την συμμετοχή του Αίδεσιμωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Μακαρίου Στρουμπάκη, του Αιδεσιμώτατου Οικονόμου κ. Δημητρίου Καλίκα και του Ιερολογιωτάτου Αρχιδιακόνου κ. Αποστόλου Λάρδα ενώ έψαλε ο Πρωτοψάλτης κ. Ηρακλής Μαλανδρίνος.

Ο Ιερός Ναός ήταν σημαιοστολισμένος διά Βυζαντινών και Ελληνικών λαβάρων, σημείον της αδιαπτώτου ιστορικής συνεχείας του Ελληνισμού και της συζεύξεώς του με την αληθειαν και την αγάπην της Χριστιανικής Διδασκαλίας.

Ο Σεβασμιώτατος Χίου κ. Μάρκος **αντί κηρύγματος ανέγνωσε την ομιλίαν η οποία εξεφωνήθη το 1939 κατά τον πρώτον εορτασμόν του Αγίου Ανδρέου του Αργέντη** υπό του Πρωτοπρεσβυτέρου ΜΑΡΚΟΥ ΑΓ. ΒΑΣΙΛΑΚΗ, κατά σάρκα προπάτορος του Σεβασμιωτάτου, ο οποίος είχε τότε εισηγηθή την αγιοκατάταξιν του Αγίου και συνέθεσεν και την Ιεράν Ακολουθίαν.

Στην ιστορική αυτή ομιλία, μεταξύ άλλων, αναφέρεται:

“Το σεπτόν σκήνωμα του Αγίου, ο θησαυρός και το καύχημα της Ορθοδοξίας, είχε την ζωντανήν φυσικήν του μορφήν και εφυλάσσετο ακέραιον εις υγροτάτην και δύσκολον και ησφαλισμένην κρύπτην, ήτις ετηρείτο μυστική και “μετά μεγίστης δυσκολίας επετρέπετο η επίσκεψις εις τους πιστούς διά τον φόβον των εχθρών”.

Αυτό ήτο το άγιον τέλος του Νεομάρτυρος Ανδρέου. Αλλά μη νομίσετε, Χριστιανοί μου, ότι μόνος από μέσα από την οικογένειάν του ο εορταζόμενος σήμερον Άγιος Ανδρέας έδειξεν ηρωισμόν θρησκευτικόν και πατριωτικόν. Όχι. Τον βίον, τας πράξεις και τον ηρωισμόν εις τα βασανιστήρια του αθλοφόρου Αγίου Ανδρέου μιμούμενοι οι απόγονοί του, προσέφερον μεγάλας υπηρεσίας εις την Εκκλησίαν, το Έθνος και την Πατρίδα κατά τους μαύρους χρόνους της σκλαβιάς.

Ο Ευστράτιος Λουκή Αργέντης, θεολόγος και ιατροφιλόσοφος ‘’κατέχει εν τη καθ΄ημάς Ορθοδόξω Εκκλησία διακεκριμένην θέσιν και τιμάται πολλαχώς διά τα έργα και τας γνώσεις του’’.

Ούτος κατεφίμωσε, κατετρόπωσε και κατεκερεύνωσε διά της ευρυμαθείας και ευσεβούς ευγλωττίας του εις την Αλεξάνδρειαν τους απεσταλμένους του Πάπα, που κατέβησαν εις την Αίγυπτον διά να διαδώσουν τα άζυμα εις τους Χριστιανούς

της Ανατολής (1748).

Ιάκωβος Αργέντης ο ιερομόναχος, ως ηγούμενος της γεραράς Μονής των Μουνδών (Διευχών), εστερέωσε και εβελτίωσε τα οικονομικά της Μονής και ετήρησε γενναίαν και ανδρικήν στάσιν απέναντι των ενοχλήσεων των μοναχών υπό των Τούρκων.

Ο Ευστράτιος Αργέντης, ο νεώτερος, ο Εθνομάρτυς, εβοήθησε πολλαχώς, ηθικώς και υλικώς, τον πρωταθλητήν, πρωτεργάτην και πρωταπόστολον της Ελληνικής Ελευθερίας Ρήγαν τον Φεραίον.

Αυτός έδωκε χρήματα στον Ρήγαν για να εκτυπώση την Χάρταν της Ελλάδος, τας προκηρύξεις, τα ποιήματα και τα συγγράματά του. Στο σπίτι του Αργέντη αυτού στη Βιέννη συνηθροίζοντο όλοι οι φίλοι της Ελληνικής Ελευθερίας και συνεσκέπτοντο για την ανάστασιν της Πατρίδος.

Στο σπίτι του Αργέντη τούτου τον Σεπτέμβριον του 1796 ο Ρήγας, μπροστά σ΄όλους τους φίλους της Ελευθερίας, έψαλλε με την λύραν του για πρώτην φοράν το Θούριον «Ως πότε παλληκάρια θα ζούμε στα στενά». Και όταν ο Αργέντης ούτος συνελήφθη μαζί με τον Ρήγαν υπό των Αυστριακών και ωδηγήθη ενώπιον του Αυστριακού ανακριτού, δεν εδειλίασε να ομολογήση ότι ήταν εις γνώσιν του όλα τα σχέδια του Ρήγα, και ότι αυτός εξώδευσε διά την εκτύπωσιν και διανομήν των βιβλίων κλπ. εις την Σμύρνην και εις άλλα μέρη. Διά τούτο παραδοθείς υπό των Αυστριακών εστραγγαλίσθη και ερρίφθη εις του Ίστρου τα νερά.

Ιωάννης Αργέντης, επίτροπος του εν Γαλατά Ιερού Ναού του Αγίου Ιωάννου των Χίων, τον Απρίλιον του 1821 ερρίφθη μαζί με τον Πατριάρχην Γρηγόριον τον Ε΄εις τον Βόσπορον και εδημεύθη η περιουσία του.

Λεόντιος Παντελή Αργέντης και Νικόλαος Παντελή Αργέντης απηγχονίσθησαν στις 23 Απριλίου του 1822 εις την πλατείαν του Βουνακίου της Χίου με τον τρισόλβιον Μητροπολίτην Πλάτωνα και τους λοιπούς της Χίου προύχοντας.

Άνθιμος Αργέντης, ιερομόναχος και καθηγούμενος της Μονής των Μουνδών, εσφαγιάσθη κατά τας αποφράδας ημέρας του 1822.

Αν αναδιφήσωμεν την Ιστορίαν της Χίου από της αλώσεως μέχρι της Ελληνικής Επαναστάσεως, θα ίδωμεν ότι κανένας άλλος Χιακός Οίκος δεν προσέφερεν υπέρ της Εκκλησίας και του Έθνους ημών τόσας θυσίας εις αίμα όσας ο Οίκος των Αργεντών.

Και σήμερον ακόμα οι απόγονοι των Αργεντών παρέχουν σπουδαίας και μεγάλας υπηρεσίας εις την Εκκλησίαν, το Έθνος και την Πατρίδα.

Ιδού, λοιπόν, ευσεβές εκκλησίασμα, ότι τας αγίας αρετάς ταύτας του Νεομάρτυρος Αγίου Ανδρεού εμιμήθησαν και οι απόγονοι Αυτού.

Εις το πέρας της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος χειροθέτησε πνευματικόν τον Εφημέριον της Ενορίας π. Δημήτριον Καλίκαν, τον οποίον προέτρεψε να εργάζεται την μετάνοια εν ταίς καρδίαις των ενοριτών του και να αναπαύση διά της συγχωρήσεως τους κοπιώντας και πεφορτισμένους.

Ευλογημένες στιγμές, ιστορικές στιγμές, γεμάτες Χριστιανικά μηνύματα, εθνική περιφάνεια και τιμή στην μακραίωνη Χιώτικη αρχοντική παράδοση.